

Kære alle sammen.

Først og fremmet, GLÆDELIG BAGJUL OG GODT NYTÅR! :-)

(med blot en anelse forsinkelse...)

Det er efterhånden MEGET længe siden at vi har givet lyd her fra gården, så her kommer en lille opdatering.

Vi vil starte med at sige mange tak til alle jer der deltog i høstfesten i midten af august. Det var en virkelig dejlig dag som i dén grad bekræftede Caroline og jeg i, at Carolinegården har en berettigelse og et potentiale som langt overstiger hvad vi havde turde håbe på. Jeg vil mene, at der dukkede hen ved 70 mennesker op til arrangementet, som bød på rundvisning, hygge, grill og mulighed for at købe lidt grønt med hjem. Vi havde en fantastisk dag og var helt høje over succesen i dagene derefter. Det var en helt perfekt afslutning på vækstsæsonen!

Lige siden høstfesten har vi haft travlt med at fokusere på den anden halvdel af vores tilværelse, den der fylder hele efteråret fra midt august og indtil jul, nemlig den der handler om at skrabe penge sammen til dagen og vejen. Det er altså ikke af ulyst eller lediggang at vi ikke har sendt jer en opdatering, men blot et spørgsmål om, at fokus nødvendigvis har måttet ligge et andet sted. Derfor er der heller ikke sket alverden på gården siden sidst...

... og dog... I uge 42, skolernes efterårsferie, fik vi afholdt arbejdsdag og det var sørme effektivt! Vi var enormt heldige med vejret, høj blå himmel og lunt nok til at man kunne arbejde i korte ærmer. Der blev bygget kompostbeholdere og høstet rodfrugter til den store guldmedalje. Køkkenhaven blev harvet og der blev gravet ud omkring bigården til plantning af læhegn. Efterfølgende fik vi sået rug i køkkenhaven som fungerer som kombineret værn imod udvaskning af næringsstoffer samt grøngødning og som sammen med den kompost som skal udbringes til foråret, gerne skulle sørge for en sund og næringsrig muldjord til dette års afgrøder.

I december fik vi holdt store-slagtedag, hvor 10 haner og 3 høner måtte lade livet. Det blev ikke til helt så mange som håbet, da vi desværre har haft et massivt blodmide angreb i løbet af efteråret som kostede os 8 kyllinger. Heldigvis lykkedes det en snarråddig hønemor at gemme sig for miderne oppe på køernes hø lige under loftet. Vi troede i lang tid at vi havde mistet hende, men pludselig en dag kunne vi høre pippen og 6 nye kyllinger dukkede op. I mellemtiden havde vi fået mide angrebet under kontrol, så nu har vi

vinterkyllinger og må slagte igen til foråret. De tilbagemeldinger vi har fået indtil videre mht. smag og konsistens er ganske positive. Da det jo er langsomt voksende dyr der til dels finder deres egen mad og får masser af motion er der tale om et noget mørkere og fastere stykke kød end man er vant til fra supermarkedets køledisk. Til gengæld er det fyldt med smag og god samvittighed!:-)

Køerne trives også fortsat og vi er 99,9% sikre på at de begge er med kalv. Marie skulle gerne kælte i midten af april og Britt i starten af maj. Tyren Mathis er vi endt med at beholde og han er så småt ved at være håndtam. Det er en stor fornøjelse for os at fodre kreaturerne hver eneste dag med hø fra egen mark som vi selv har slået, tørret, ballet og kørt hjem. Det er dejligt at vi allerede på den front er blevet selvforsynende og kan se begyndelsen på det lukkede kredsløb som Carolinegården på sigt skal gå hen og blive. Foder til kreaturerne og som konsekvens deraf, kompost til køkkenhaven er nu i hus.

De næste par måneder står på vinterpløjning, brændekløvning, forspirring, opgradering af dyrenes staldforhold og køkkenrenovering. Det er dejligt at have tid til alt det sjove igen, nu hvor fotosæsonen er vel overstået! Som altid er man meget velkommen til at komme og være med til de forskellige gøremål hvis man trænger til lidt frisk luft og er ved at få coronakuk 😊

Til sidst vil vi nævne at Carolinegården er vokset et individ større i husholdningen da det endelig er lykkedes os at få fat i endnu en hund. Pecorino er blevet en overordentlig dygtig gårdhund, men savnede nogle gange en legekammerat og Caroline har altid godt kunne tænke sig en stor bamsebjørn af en hund – noget som ikke rigtig var ladesiggørligt da vi boede i lejlighed. Næste gang man kommer forbi kan man derfor hilse på Lillebror (som i osten) Berner, som er en schweizisk kvæghyrdehund der gerne skulle ende med at veje omkring 40 kilo og blive god til at trække en vogn. Indtil videre vejer han bare 12kg og er bedst til at drille Pecorino.

Mange tak for et fænomenalt 2020 (Corona til trods) og så ser vi frem til et endnu bedre 2021!!!

Hav det godt til vi ses.

Kærlige hilsner

Caroline og
Christoffer

